

munes Grund. Dette Forhold, tror jeg, er et af de uheldige, vi helst skulde undgaa.

Paa Budgettet for Polyteknisk Lærestanstalt findes ogsaa et Forhold, som jeg vil nævne i denne Forbindelse. Der er foreslaaet en Lønningsforhøjelse af rundt 20 pCt. for en hel Del af de lavest lønnede Funktionærer. Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) udtrykte sin Glæde over dette Forslag forleden, da han havde Ojdet, og jeg kan egentlig ikke sige andet, end at det kunde jeg ogsaa have Aarsag til, thi det viser sig, at for saa vidt disse Tjenestemænd præstere et Arbejde, som forudsætter, at man lægger fuldt Beslag paa dem, oppebære de en meget lav Lønning. Men med Hensyn til Spørgsmaalet om deres Tjenestetid er jeg ganske vist bleven noget betænkelig. Det er jo ikke saa lille en Anstalt, og Aar for Aar stiger Antallet af Polyteknikere, som studere derude, men naar man ser, hvilken Mængde Personer der er ansat, maa man spørge sig selv: Hvor meget Arbejde mon de nu ogsaa præstere derude? Thi man er lige ved at blive bange for, at de skulde gaa og falde over hverandre. Der er 19 Professorer. Det er maaske heller ikke for meget, for de ere vist beskæftigede andre Steder ogsaa. Der er 24 andre Lærere, Docenter og lignende. Om dem gælder maaske det samme, i alt Fald i nogen Maade, saa vidt jeg kan se af Lønningssatserne. Men saa er der over et halvt Hundrede andre, Assistenten, Betjente, Bude, jeg ved ikke, hvad det er alt sammen, men der er i alt Fald saa mange, at skulde de færdes paa een Gang i Bygningen, nærer jeg, som sagt, Frygt for, at de skulde gaa hverandre lidt for rigeligt i Vejen. Det skal jeg naturligvis ikke dømme om, maaske jeg dømmer forkert, maaske er der Trang til et saa stort Arbejde.

Men det, jeg vil gøre opmærksom paa, er, at det gaar ikke an her saadan en bloc at forhøje Lønningen med 20 pCt. Der er blandt andet mellem de Funktionærer, som ville faa denne Lønningsforhøjelse, 2 Assistenten, der have, den ene 8, den anden 10 Aars Tjenestealder. De ville komme op paa 2,400 Kr. Det kan godt være, at det i og for sig ikke er for meget for det, de udføre derude, men Assistenten i lignende Institutioner — jeg tænker paa

Meteorologisk Institut, Rigsarkivet og lignende Steder — lønnes ikke saa højt, de kunne med den Tjenestealder højst naa op paa 2,100—2,200 Kr. Slaa vi denne Praksis fast derude, faa vi altsaa Vanskeligheder, naar vi en Gang skulde til at lave Lønningslov for Polyteknisk Lærestanstalt, og den Tid kommer sikkert ret snart.

Saadanne Forhold kunde vi undgaa, naar man lod alle Forslag om Lønninger passere et Revisionskontor, jeg, som jeg sagde, godt kunde tænke mig oprettet oppe i et af Ministerierne, nærmest i Finansministeriet, et Kontor, som ud fra et lønningskritisk Standpunkt gennemgik disse Forslag; saa risikerede vi ikke at vedtage dem i den her foreslaaede Form. For indeværende Aar vil jeg anbefale det ærede Finansudvalg, som sikkert om nogle Dage vil blive nedsat, ogsaa at se lidt paa denne Side af Sagen.

Til Slut vil jeg gerne omtale et Forhold, der ikke har noget med det foreliggende Forslag at gøre, for saa vidt jeg ikke ønsker Forandringer i dette. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til paa dette Omraade at stille mig ved Siden af det ærede Medlem fra Nyborg (Birch). Han ankede i Gaar ret stærkt over Forholdene med Hensyn til Statsbanernes Kulleverancer. Det er, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, let forstaaeligt, at særlig vi Repræsentanter for Havnebyer have Øje for saadanne Forhold som det, det ærede Medlem fremdrog, at man, uden at man kan forstaa hvorfor, ser Statsbanerne ved deres Afgørelser af de indkomne Licitationstilbud foretrække de i alt Fald tilsyneladende dyrere tyske Kul for de engelske. Jeg siger, at det er naturligt for os, der repræsenterer Havnebyer, at fremdrage et saadant Forhold, fordi det for disse Byer har en Interesse, som maaske ikke alle ere helt klare over. Ja, alle ere selvfølgelig klare over, at det drejer sig om, at disse Byer gerne ville tjene Havnepengene — de gaa jo i Kommunens Kasse til sidst —, og at de ogsaa gerne ville have, at deres Havnearbejdere skulde faa Fortjenesten ved Løsningen af disse Kul. Men det er ikke sikkert, at alle have Øje for den anden Side af Sagen, for det Forhold, at det er ikke Staten, som skal udrede disse Penge, disse Afgifter og Omkostninger.